

Spis treści

Wprowadzenie	7
1. Honoryfikatywność i jej zasięg językowy	27
1.1. Problem opisu językowej kategorii honoryfikatywności – perspektywa zewnątrzno- i wewnątrzno-lingwistyczna	27
1.2. Honoryfikatywność w językoznawstwie japońskim i koreańskim	32
1.3. Jak zdefiniować honoryfikatywność?	47
1.4. Honoryfikatywność jako zjawisko leksykalne	58
1.5. Honoryfikatywność jako kategoria gramatyczna	77
2. Honoryfikatywne zróżnicowanie zaimków osobowych	89
2.1. Jak rozumieć termin <i>zaimek osobowy</i> ?	89
2.2. Zaimki osobowe w polszczyźnie – klasa otwarta?	94
2.3. Honoryfikatywne zaimki w języku polskim	102
2.4. Zaimki honoryfikatywne a zwroty adresatywne w wołaczu	107
2.5. <i>Pan</i> i <i>obywatel</i> , czyli ideologia honoryfikatywności	115
2.6. Stratyfikacja opozycji honoryfikatywności w zaimkach europejskich	125
2.7. Honoryfikatywność zaimków wschodnioazjatyckich	135
3. Honoryfikatywność jako kategoria orzeczeniowa	151
3.1. Poziomy grzeczności czy style honoryfikatywne?	151
3.2. Honoryfikatywność form rozkaznika	158
3.3. Honoryfikatywność zdań pytajnych	164
3.4. Nowe paradygmaty czasownika w gramatyce polskiej	169
4. Etykieta językowa a honoryfikatywność	179
4.1. Co to jest etykieta językowa?	179

4.2. Behawitywy – wyrażenia asemantyczne?	190
4.3. Gesty językowe i pozajęzykowe	196
4.4. Honoryfikatywne zróżnicowanie behawitywów	199
4.5. Problem przekładalności behawitywów i wyrażen honoryfikatywnych	202
Zakończenie	206
Nota redakcyjna. Transkrypcja wyrazów w językach wschodnioazjatyckich i ich wymowa	215
Literatura	218
Indeks cytowanych autorów	222
Indeks terminów i form językowych	224